

— Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, der har været på pension siden 1. november 1996, ledede fra marts 1991 den store og betydningsfulde Management Support Unit i Det Fælles Forskningscenter i Ispra og var indplaceret i lønklasse A 4. Før han blev forflyttet til denne stilling, gav hans daværende foresatte ham tilsagn om, at dette måtte og ville føre til en forfremmelse til lønklasse A 3. En sådan forfremmelse blev imidlertid senere nægtet ham.

Sagsøgeren anfægter nu den manglende overholdelse af det i 1991 givne tilsagn om forfremmelse, den manglende forfremmelse i årene 1991-1996 samt den manglende forfremmelse i 1996 med tilbagevirkende gyldighed pr. 1. november 1995. Med henblik herpå påberåber han sig både forbuddet mod forskelsbehandling, henholdsvis ligebehandlingsgrundsætningen, og sagsøgtets omsorgspligt over for sagsøgeren, da han havde krav på ligesom de andre ledere i Det Fælles Forskningscenters administration at blive indplaceret i en stilling i lønklasse A 3. Sagsøgeren støtter kravet om erstatning på, at forfremmelsesproceduren vedrørende tjenestemænd i lønklasse A 3 i 1996 blev afviklet på en retligt anfægtelig måde. Sagsøgerens bedømmelse blev således ikke udfærdiget rettidigt, ligesom de aktuelle bedømmelser ikke forelå ved udvælgelsesprøven. Hvis proceduren var blevet afviklet korrekt, ville sagsøgeren være blevet forfremmet med tilbagevirkende gyldighed fra den 1. november 1995 til en A 3-stilling, der var blevet ledig efter en pensionering. Sagsøgeren ville i så fald have arbejdet et helt år i denne stilling, før han blev pensioneret. Han har derfor krav på at blive stillet, som om sagsøgte havde opfyldt sin forpligtelse korrekt. Dette indebærer erstatning af det materielle tab ved udligning af forskellen mellem lønnen i lønklasse A 4 og i lønklasse A 3 samt en tilsvarende udligning i forbindelse med pensionen.

Sag anlagt den 2. december 1997 af Mauro Alzetta m.fl.
mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-298/97)

(98/C 55/54)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 2. december 1997 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Mauro Alzetta, Maria Luisa Antonini, Maria Angela Avon, Pietro Avon, Marzio Biasotto, Roberto Bianchin, Venanzio Bagatin, Leo Bit,

Giuseppe Bortolus, Urbano Bortolussi, Francesco Brovedani, Roberto Bot, Leone Carcione, Elio Casagrande, Giuseppe Cicagna, Luigi Cogato, Franco Corradini, Aldo Cozzi, Marinella Dal Pos, Guido De Re, Giovanni De Zotti, Enzo Favalessa, Giuseppe Furlan, Michelino Marchese, Graziella Marson, Pierluigi Miorini, Claudio Piccolo, Mario Pinna, Giorgio Pivetta, Luciano Stelvio Pivetta, Enrico Pizzolitto og Mariano Sferruggia, ved advokaterne Antonia Pili, Pordenone, og Anselmo Barone og Giancarlo Pezzano, Rom, og med valgt adresse i Luxembourg hos Louis Schiltz, 2, rue du Fort Rheinsheim.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Principalt, at Kommissionens beslutning K(97)2735 endelig udg. af 30. juli 1997 annulleres.

— Subsidiært, at beslutningen annulleres, for så vidt som det herved (i artikel 5) er fastsat, at Den Italienske Republik skal tilbagesøge støtten (med virkning fra den 1. juli 1990), med renter fra den dag, hvor støtten blev udbetalt.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag T-288/97, Regione Friuli-Venezia Giulia mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i Tidende.

Sag anlagt den 9. december 1997 af Bavarian Lager
Company Limited mod Kommissionen for De Europæiske
Fællesskaber

(Sag T-309/97)

(98/C 55/55)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. december 1997 anlagt sag af Bavarian Lager Company Limited ved advokat Stephen Hornsby, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat André Marc, 56-58, rue Charles Martel.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens afgørelser af 16. maj 1997, 9. juli 1997 og 18. september 1997 annulleres, for så vidt sagsøgeren herved nægtes indsigt i følgende dokumenter:

Den begrundede udtalelse, som Kommissionen udarbejdede efter at have foretaget en nærmere vurdering af bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, i The Supply of Beer (Tied Estates) Order 1989 SI 1989/2390.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Det sagsøgende selskab, der importerer tysk øl, navnlig med henblik på udskænkning i pubber og barer i det nordlige England, måtte konstatere, at det ikke kunne afsætte sine produkter, eftersom et betydeligt antal pubber i Det Forenede Kongerige er »bundet« af aftaler, hvorefter de er forpligtet til at købe deres øl hos bestemte bryggerier i henhold til eneretsaftale, og fordi de store britiske bryggerier er helt dominerende på markedet.

I 1989 udstedte Det Forenede Kongeriges regering The Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 SI 1989/2390 (bekendtgørelse om afsætning af øl (»bundne« etableringer)). I henhold til bekendtgørelsen skulle britiske bryggerier med interesser i mere end 2 000 pubber give sådanne pubbers indehavere mulighed for at få forsyninger af et »fremmed ølmærke« fra et andet bryggeri. Bekendtgørelsens artikel 7, stk. 2, litra a), (kendt under betegnelsen Guest Beer Provision, herefter »GBP«) bestemte, at det fremmede ølmærke skulle være øl gæret på fad (»cask conditioned«) med en alkoholstyrke på mindst 1,2 vægtprocent.

Bestemmelsen medførte, at sagsøgerens produkt blev udelukket fra de pubber, der kontrolleres af lokale bryggerier. Den er derfor ifølge sagsøgeren en foranstaltning med tilsvarende virkning som en kvantitativ indførelsesrestriktion og således ulovlig i henhold til EF-traktatens artikel 30. Da det britiske publikum reelt afskæres fra at kunne nyde tysk øl, medfører bestemmelsen en begrænsning af konkurrencen og af forbrugernes valgmuligheder, såvel i engros som i detailledet.

På den baggrund indgav sagsøgeren i april 1993 en klage til Kommissionen, som i september 1995 meddelte sagsøgeren, at den havde indledt en nærmere undersøgelse vedrørende GBP og havde fremsendt en åbningskrivelse til den britiske regering vedrørende bestemmelsen, jf. den i EF-traktatens artikel 169 fastsatte procedure. Efter en pressemeddelelse fra Kommissionen i 1996, hvorefter Kommissionen havde truffet afgørelse om at fremsætte en begrundet udtalelse over for den britiske regering, meddelte regeringen, at den påtænkte at ændre GBP. Herefter underrettede Kommissionen i april 1997 sagsøgeren om,

at på baggrund af den påtænkte ændring af GBP var artikel 169-proceduren blevet stillet i bero, og Kommissionen havde ikke fremsat den begrundede udtalelse over for den britiske regering.

Sagsøgeren er af den opfattelse, at GBP, som ændret, fortsat er i strid med artikel 30, og at Kommissionen begik en fejl, da den traf afgørelse om at afslutte artikel 169-proceduren over for Det Forenede Kongerige. Ifølge det sagsøgende selskab vil aktindsigt i den begrundede udtalelse være det til nytte med henblik på den sag, selskabet påtænker at anlægge mod den britiske regering, idet udtalelsen afspejler Kommissionens synspunkter med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt GBP i bestemmelsens oprindelige affattelse er lovlig i henhold til fællesskabsretten, og sagsøgerens advokater vil i kraft heraf kunne vurdere, om sagsøgeren vil kunne vinde en sag mod den britiske regering, inden sagsøgeren faktisk anlægger en sådan sag.

Kommissionen afslog imidlertid gentagne begæringer fra sagsøgeren om at få udleveret en kopi af den begrundede udtalelse, idet Kommissionen henviste til, at afslaget på at give aktindsigt i den begrundede udtalelse er begrundet, hvis dens offentliggørelse kunne skade beskyttelsen af offentlige interesser, navnlig når det drejer sig om Kommissionens inspektioner og undersøgelser. Denne undtagelse er fastsat i adfærdskodeksen for aktindsigt i Rådets og Kommissionens dokumenter, som Kommissionen vedtog den 8. februar 1994.

Ifølge sagsøgeren er Kommissionens standpunkt i strid med adfærdskodeksen, hvori det hedder, at »offentligheden skal have størst mulig adgang til de dokumenter, som Kommissionen ligger inde med«. Endvidere og navnlig er synspunktet i strid med de principper, Retten opstillede i dommen i sag T-105/95, WWF UK Worldwide Fund for Nature mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. De grundlæggende principper om god forvaltnings-skik, om åbenhed og om ansvarlighed tilsiger, at den begrundede udtalelse udleveres til sagsøgeren som begæret.

Sag anlagt den 16. december 1997 af De Nederlandske Antiller mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag T-310/97)

(98/C 55/56)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 16. december 1997 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union af De Nederlandske Antiller ved advokaterne P. V. F. Bos og M. M. Slotboom, Rotterdam, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Loesch & Wolter, 11, rue Goethe.